

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

זיכוי בשופר בימי אלול

בתי חב"ד ברחבי הארץ פועלים לזיכוי המוני ישראל במנהג תקיעת שופר בחודש אלול. הפעילות מתקיימת במוסדות ציבור, במקומות עבודה ובבתי-עסק, והיא מתקבלת בהתרגשות ובשמחה. נמשך גם מבצע בדיקת התפילין והמוזות. פרטים בבית חב"ד.

פרק יומי במשנה

בשבוע שעבר החל המחזור התשיעי של לימוד הפרק היומי במשנה. במסלול הלימוד הזה זוכים לסיים את המשנה כולה במשך כשנה וחצי. לוח לימוד יישלח בדואר חינם לכל דורש. טל' 052-7667474.

זוהר בכרך אחד

הופיעה מהדורה מיוחדת של ספר הזוהר בכרך אחד. הספר נסדר, נערך והוגה מחדש, בניקוד ובפיסוק מלא, עם מראי מקומות. פורמט גדול. טל' 057-3161168.

'דבר בעתו' תשע"ד

לוח'השנה הפופולרי של הרב מרדכי גנוט, 'דבר בעתו', מופיע זו השנה ה-29. בלוח כל המידע הדרוש לכל יום: השיעורים היומיים, הלכות, מנהגים, זמנים, קורות העיתים, מידע אסטרונומי ועוד. הפצה: טל' 072-2328620.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:35	8:15	7:38	7:22
8:36	9:17	8:31	8:18

פרקי אבות: פרק ב

306 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מאבדים את המצפן המוסרי

ריקודי השמחה עם המרצחים, המנופפים בידיהם לאות ניצחון, היא ההסתה החמורה והמסוכנת ביותר

מפגינים מנסים להשמיע את קול השכל הבריא (צילום: אריאל כהנא)

כמאבק בין יצר הנקמה ובין השאיפה לשלום. ההיבט החמור ביותר נדחק הצידה - הכשל המוסרי שבהוצאת רוצחי יהודים לחופשי.

לאורך כל השנים רדפו כוחות הביטחון בלי לאות אחר המרצחים. במרדף הזה הושקעו משאבים אדירים, מתוך סיכון חיי אדם. הדבר נעשה לא רק כדי למנוע מאותם מרצחים להוסיף לפגע, אלא מתוך תפיסה מוסרית עמוקה שלפיה דם יהודי לא יהיה הפקר, ומי שפוגע ביהודים - יענש בכל חומרת הדין.

גלות פנימית

מה המסר שאנחנו מעבירים לעולם כולו בשחרור המרצחים? שרוצחי יהודים שונים מכל רוצח אחר. פושעים נתעבים כאלה, בכל מקום אחר בעולם, נמקים בכלא, ואיש לא יעלה על דעתו לשחררם. אבל דינם של רוצחי יהודים שונה. אין זה פשע נורא כל-כך. אפשר 'לסלוח' להם ולשחררם לחופשי.

ראש הממשלה תוקף את הרשות הפלסטינית על ההסתה, אבל במיידיו הוא יוצר את ההסתה הנוראה ביותר. ריקודי השמחה עם המרצחים, המנופפים בידיהם לאות ניצחון, הם בגדר ההסתה החמורה ביותר והמסוכנת ביותר. אין עידוד גדול לטרור מהפיכת המרצחים לגיבורים ולמושאי הערצה.

מעולם לא הייתה גלות פנימית קשה כל-כך, שרק ממחישה עד כמה אנו זקוקים לגאולה אמיתית.

לאורך השנים דבק הרבי מליובאוויטש בעמדה ששללה בנחרצות כל סוג של משא ומתן עם ארגוני הטרור. דעתו הייתה שעצם הישיבה איתם לשולחן אחד מעניקה לגיטימציה לטרור, והופכת מרצחים אכזריים לבני-ישיבה.

היו שסברו כי זו עמדה קיצונית מדי. למה לא לשבת ולדבר? אמנם צריך לדבוק בעקרונות, לשמור על הקווים האדומים, לא לוותר על אינטרסים חיוניים,

אבל מה רע בדיבורים? הפגישות יצטלמו טוב, והעולם יראה שאנחנו שוחרי שלום.

התפרקות כללית

אולם מתברר שהרבי צפה את הנולד. אם מאפשרים לממשלות ישראל לשבת אל שולחן הדיונים, הן חוצות את כל הקווים האדומים, נסוגות מכל העמדות הצודקות והחיוניות ומתפרקות מכל הערכים.

ההחלטה שנתקבלה השבוע על שחרור המרצחים (וזה רק מנה ראשונה וקלה יחסית מהמנות שיבואו חלילה בעקבותיה) היא המחשה לאובדן מוחלט של המצפן המוסרי.

כיצד היינו מגיבים אילו הייתה ממשלה זרה משחררת רוצחי יהודים? דמו בנפשכם שצרפת או גרמניה היו משחררות פתאום אסירים שפוטם הנושאים עונשי מאסר עולם על רצח יהודים. הלא הייתה קמה מחאה עולמית, והיינו זועקים, בצדק, שזו אנטישמיות והתרת דמם של היהודים.

אבל החלטה על שחרור מחבלים רוצחים על-ידי ממשלת ישראל עוברת בשקט יחסי, כאילו זה סדר העולם, שרוצחי יהודים אמורים להשתחרר כעבור כמה שנים, כחלק מ'מחווה' כלשהי. היו כמה שהשמיעו קול מחאה רפה, והעניין הוסר מעל סדר היום.

מציגים זאת כבעיה רגשית, מול המשפחות השכולות. אחרים מנסים לצייר את הוויכוח

גם מעמלק יכול לצמוח טוב

לכן יש לומר שאפילו עמלק, שלגביו החמירה התורה אף לעומת שבעת עמי כנען וציוותה להכחידו לגמרי, יש אפשרות שהוא יביא תוספת כבוד לקב"ה שלא על ידי הכחדתו, אלא עלידי 'בירוור'.

בני בניו של המן

ואכן, כך קרה בפועל. הגמרא מספרת כי "בני בניו של המן למדו תורה בבני ברק". המן בן המדתא האגגי היה, כידוע, מזרעו של עמלק. נמצא אפוא שמעמלק יצאו תלמידי חכמים, שלמדו תורה בבני ברק, שהייתה עירו של רבי עקיבא, ובה הסבו חכמי ישראל לספר ביציאת מצרים, כמסופר בהגדה של פסח.

האפשרות היחידה שדבר כזה יתאפשר היא אם בני עמלק 'השלימו' וקיבלו עליהם לקיים את שבע מצוות בני נח. כך מתכבד שמו של הקב"ה בדרך חיובית אפילו עלידי עמלק.

(התוועדויות תשמ"ז, כרך ב, עמ' 370)

אמרת השבוע

לא התעלם

רבי עקיבא איגר בא לבקר בוורשה, ורובבות יהודים יצאו לקבל את פניו. בבואו אמר שרצונו לבקר אצל קרובת משפחתו, אלמנה תושבת העיר. מובן שכל הקהל הלך בעקבותיו עד בית האלמנה.

אמרו לו: אמנם מצווה היא לשמח לב אלמנה, אבל כבר אמרו חז"ל שלפעמים אדם רשאי להתעלם ממצווה, כמו "זקן ואינו לפי כבודו", שפטרוהו מלטרור בהשבת אבדה. וכי לפי כבודו ללכת בעצמו לבקר אישה פשוטה?

ענה רבי עקיבא איגר: "רק בהשבת אבדה התירו להתעלם במקרים מסויימים, אבל כאן הלוא כתוב במפורש: 'ומבשרך לא תתעלם'".

פתגם חסידי

"אדם שאינו קובע לעצמו בכל יום לפחות שעה אחת שכולה שלו, לנפשו, לחשבון עולמו – אינו בכלל אדם" (רבי משה לייב מסאסוב)

הרעות. כלומר, הוא השורש והמקור לשבע המידות הרעות, המיוצגות בשבעת העמים.

עמלק ושבע המידות מייצגים שני סוגים נבדלים של רוע, שכל אחד ואחד מהם מחייב טיפול שונה. את התכונות הרגשיות השליליות יש לתקן. תיקון המידות הוא חלק מעבודתו של היהודי. אך יש רע שאין דרך להפכו לטוב. הוא דומה לכלי חרס שספג איסור, שאין הגעלה או ליבון מועילים לטהרו, אלא "שבירתו" – זוהי תקנתו. אם כן, איך ייתכן שעמלק ש'השלים' זוכה לחנינה?

לכבד את הקב"ה

המפתח להבנת הדברים הוא מאמר חז"ל "כל מה שברא הקב"ה בעולמו, לא בראו אלא לכבודו". משמעות הדברים, שכל דבר בעולם בהכרח שתהיה לו אפשרות לכבד את הקב"ה. היינו, לא רק כבוד הבא בדרך שלילית, כמו זה הנוצר עלידי ביעור הרע, אלא גם כבוד בדרך חיובית.

התורה מצווה אותנו לזכור ולא לשכוח את מעשיו של עמלק: "זָכֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֶק", וכמו כן אנו מצווים: "תִּמְחָה אֶת זֵכַר עַמְלֶק". הרמב"ם מפרט כיצד יש לנהוג באוייב בשעת מלחמה: סתם אוייב שאינו משלים עם ישראל הורגים את הזכרים שבו, אולם אויב משבעת עמי כנען ועמלק דינו "לא תחיה פל נשמה".

מדברי הרמב"ם עולה שאם עמלק משלים עם ישראל אין הורגים אותו. הלכה זו היא חידוש, לנוכח עמדתה הנחרצת של התורה כלפי עמלק, אף לעומת שבעת עמי כנען, עד שמצווה להשמיד גם את בעלי החיים השייכים לעמלק. מפרשי הרמב"ם דנים במקורו של הרמב"ם לקביעה זו.

מקור הרוע

דברי הרמב"ם מוקשים ביותר לנוכח ההסבר הפנימי של תורת החסידות על מהותו של עמלק. על הפסוק "ראשית גויים עמלק ואחריתו עדי אובד" מוסבר שעמלק הוא ה'ראשית' והמקור של שאר האומות

מן המעיין

אבות ובנים | מאת הרב אליעזר ברוד

דרך ההשגחה

"והיה הבן הבכור לשניאה" (דברים כא, טו). זו דרך ההשגחה האלוקית שהשנואה יולדת, וכפי שנאמר (ויצא יג, לא) "וירא ה' כי שנואה לאה, ויפתח את רחמה".

(כנפי נשרים)

המשיח מכן השנואה

'שנואה' רומז ללאה, כפי שנאמר "וירא ה' כי שנואה לאה". אולם "והיה הבן הבכור לשניאה" – לאה היא אימו של יהודה, שמזרעו יבוא משיח בן דוד, הנקרא 'בכור', כפי שנאמר (תהילים פט) "מצאתי דוד עבדי... אף אני בכור אתנהו".

(אור התורה)

מעלת הנפש הבהמית

'אהובה' זו הנפש האלוקית; 'שנואה' זו הנפש הבהמית. "והיה הבן הבכור לשניאה" – שורשה של הנפש הבהמית נעלה משורשה של הנפש האלוקית, על פי הכלל שכל הגבוה יותר יורד למטה יותר. במובן זה הנפש הבהמית היא 'הבכור'.

(לקוטי תורה)

כפליים לתושייה

'בן האהובה' רומז ללוחות הראשונים, שאז היו ישראל בבחינת צדיקים. 'בן השנואה' רומז ללוחות האחרונים, שאז היו בבחינת בעלי תשובה אחרי חטא העגל. 'בן השנואה' נוטל

פי שניים, ולכן הלוחות האחרונים היו בבחינת 'כפליים לתושייה'. שכן בלוחות הראשונים ניתנו עשרת הדיברות בלבד, ובלוחות האחרונים ניתנו הלכות, מדרש ואגדות.

(אור התורה)

מה מנחילים

"והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו" (דברים כא, טז). איזהו רכוש של קיימא שאדם מנחיל לבניו? – "את אשר יהיה לו", הרכוש שעמל עליו בעצמו, ובא לו מיגיע כפיו. אבל רכוש שנצבר בדרכים לא־כשרות, עליו נאמר (ירמיה יז, יא) "עושה עושר ולא במשפט, בחצי ימיו יעזבנו".

(כלי חמדה)

אותיות כפולות

"כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שניים" (דברים כא, יז). במילה 'בכור' טמון רמז שהבכור נוטל פי שניים, כי האותיות בכ"ר כפולות הן במספר משלוש האותיות הקודמות להן בסדר האלף בית.

(הגר"א מווילנה)

ההתחלה העיקר

"כי הוא ראשית אוננו" (דברים כא, יז). עיקר המעלה והחשיבות בעבודת ה' היא ההתחלה – ה'ראשית', כי הכול נמשך אחרי ההתחלה.

(בית יעקב)

בשורה טובה

ישראל היה בן יחיד לר' חיים ושרה, תושבי העיר קפשוור שבהונגריה. שנים רבות ציפו לפרי בטן, וכאשר נולד סוף־סוף התמלא ביתם אור.

הוריו השיגו עליו בשבע עיניים, טיפלו בו במסירות אי־קֶץ, מתוך ציפייה לרוות ממנו נחת. הילד לא אָכזב. הוא התקדם יפה בלימודיו, עד שגדל לבחור וחיפש ישיבה מתאימה.

כעת ידעו ההורים כי יאלצו להיפרד מבנם למשך זמן רב. כמנהג הימים ההם, היו הבחורים נוסעים לאחת הישיבות המפורסמות, הרחק מן הבית. עד מהרה נמצאה ישיבה מוצלחת. זו הייתה ישיבתו של הגאון רבי יהודה אסאד, רבה של סרדהלי, מגדולי רבני הונגריה.

קשה היה להורים להיפרד מבנם אהובם למשך זמן רב כל־כך, אך גדולה הייתה תשוקתם שבנם יעלה במעלות התורה ועבודת הבורא, והמקום לכך הוא הישיבה.

באותם ימים החלה להתפשט בעולם רוח ההשכלה. צעירים רבים, ובהם גם בני ישיבות, נסחפו במגמה שנשאה עמה הבטחה. ר' חיים חשש מאוד שבנו יגרו אף הוא אחר ההשכלה. ישראל הבטיח בלב נרגש כי ישקוד על התורה ועל העבודה ולעולם לא יתפתה לרעות בשדות זרים.

בבוא העת כבשו ההורים את חששותיהם, ונתנו לבנם את ברכת הדרך. בדמעות שהציפו את עיניהם הביטו אחר עגלת הנוסעים המתרחקת בדרך העפר, אל העיר סרדהלי שבסלובקיה.

בימים ההם שירותי הדואר לא פעלו כהלכה. קרוב לשנתיים חלפו, ולהוריו של ישראל לא היה כל מושג אם הוא מסתדר בישיבה, לומד בשקידה, או שמא חלילה... מי יודע. המסר היחיד שקיבלו מבנם, באמצעות עובר אורח, היה שהגיע בשלום לישיבה.

ישב ר' חיים וערך מכתב ארוך לרבי יהודה אסאד, ובו ביקשו לכתוב לו בפרוטרוט על מצבו של בנו, הן בלימוד, הן ביראת שמים. גם אם האמת אינה משמחת, כתב, הוא מבקש בכל לשון של בקשה, לכתוב לו את כל האמת. במילים האלה סיים ר' חיים את מכתבו.

שבועות עברו. בכל פעם שעברה מרכבת הדואר בעיר רץ אליה ר' חיים ושאל אם נתקבל מכתב מסרדהלי, אך המענה בושש לבוא. אט־אט

החלה הדאגה לכרסם בליבו. דמיונו הציג לפניו תמונות קודרות. בעיני רוחו ראה את בנו נופל אל פייפחת. את שתיקתו של ראש הישיבה פירש כחוסר יכולת לכתוב לו את האמת.

לעומתו, שרה הייתה חזקה באמונתה. כל העת ניסתה לעודד את רוחו של בעלה, אולם קולה לא נשמע באוזניו. ר' חיים שקע בעצב ובדכדוך. ליבו נקרע מכאב על בנו יחידו שנפל ככל

הנראה בפח יקוש.

הצער והכאב הכריעו את האב. הוא נפל למשכב ונחלש מיום ליום. רופאים הוזעקו אליו, ניסו לאבחן את מחלתו, ללא הצלחה. הם כינו את מחלתו 'מחלה מסתורית'. מצבו הידרדר מיום ליום, והרופאים קבעו כי לא יוכל להאריך ימים במצב כזה. שרה, שטיפלה בבעלה במסירות,

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הלנת שכר?

התורה מצווה (דברים כד, טו) לשלם לשכיר את שכרו בריבויים: "ביומו תיתן שכרו ולא תבוא עליו השמש". גם אנו, בני ישראל, מכונים בדברי חז"ל פועליו של הקב"ה (אבות פרק ב משנה י"טז. תורת כוהנים ורש"י ויקרא כו, ט). 'עבודתנו' היא קיום התורה והמצוות, וה'תשלום' הוא השכר שהקב"ה מעניק לנו על כך.

כאן מתעוררת שאלה מעניינת: ידוע שהקב"ה מקיים בעצמו את כל המצוות שציווה עליו לקיים. אם ציווה לשלם לשכיר את שכרו בריבויים ולא להלינו עד בוקר – ודאי שגם הוא 'חייב' לתת לכל יהודי את שכרו מיד אחרי שהוא מקיים את המצווה. אך בפועל נאמר (עירובין כב, א. עבודה זרה ג, ד, ב): "היום לעשותם – למחר (בעולם הבא) לקבל שכרם!"

ואמנם, ה'חפץ־חיים' (על הסיפור סימן קסח) אומר: "כמה פעמים ביום אנו מבקשים על הגאולה, אולם הבקשה בלבד אינה מספקת; יש לתבוע את הגאולה, כפועל שכיר מבקש את שכרו, שהדין הוא, שאם אינו תובע – אין חיוב לתת את שכרו בריבויים. כן אנו צריכים לתבוע את גאולתנו".

עבודה אחת

יש המסבירים (עיון יעקב לעין יעקב עירובין כב, א) שעבודת היהודי במשך כל חייו היא בבחינת עבודה אחת, ובסיומה אכן משולם השכר. כלומר, 'יום העבודה' של יהודי נמשך ומתמשך כל תקופת חייו, ובסיומה הוא מקבל בגן עדן את השכר על עבודתו.

אך הסבר זה אינו מספק. עיקר השכר על עבודת התורה והמצוות לא ניתן בגן־עדן, אלא לעתיד לבוא – בתקופת תחיית המתים (כדברי הרמב"ן בשער הגמול בסופו. וראה גם השגת הראב"ד בהלכות תשובה פרק ח הלכה ב). השכר בגן־עדן הוא בעיקר על לימוד התורה, ואולם השכר על קיום המצוות יינתן רק בזמן התחייה. הווי אומר, שהקב"ה מעבד זמן רב את שכרם של ישראל, ולכאורה אין הוא מקיים את המצווה "ביומו תיתן שכרו".

עבודה קבלנית

מסביר הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות כרך כט, עמ' 138) שכדי להבין זאת, יש לבאר את מהותה האמיתית של עבודתנו בעולם הזה. תכלית בריאת העולם היא – "נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים". רצון ה' הוא, שהעולם הזה התחנות, שבו שוררת חשכה רוחנית והאמת האלוקית אינה גלויה, דווקא בו יתגלה הקב"ה במלוא העוצמה, עד שהעולם הזה יהיה 'דירתו'.

'הדירה' הזאת לקב"ה נבנית בהדרגה עלידי עבודתנו במשך כל הדורות. בכל מצווה שיהודי מקיים הוא מזכך ומאיר באור ה' חלק מגופו הגשמי וחלק מהעולם החומרי. צירוף המצוות של כל היהודים במשך הדורות משלים את זיכוכו של העולם כולו, עד שהוא נעשה מוכשר להיות 'דירה' לה'. אורא יבוא משיח־צדקו ותבוא הגאולה השלמה, ואז תגיע הבריאה לתכליתה.

תמונת מצב זו מוליכה למסקנה ש'חווה העבודה' בין הקב"ה לעם ישראל אינו בבחינת שכירות יומית, אלא זו בעצם 'עבודה קבלנית'. עם ישראל קיבל עבודה – להביא את העולם לכלל 'דירה' לקב"ה. עבודה זו איננה עבודה של איש אחד, אלא של כל עם ישראל בכל הדורות. כאשר עבודה זו תגיע לשלמותה, תבוא שעת השכר.

אולם הרבי מסיים, כי אף שמועד תשלום השכר המלא יהיה לעתיד לבוא, הרי גם עכשיו חייב הקב"ה לדאוג ל'פועליו' שלא יחסר להם דבר, כדי שיוכלו להתמסר בכל כוחותיהם ובלי דאגות יתרות למילוי רצונו – הכנת העולם לקראת הגאולה האמיתית והשלמה.

שמעה על פרופסור מומחה המאבחן חולים במבט בלבד. מאמצים רבים עשתה, כדי להביא את הפרופסור לבדוק את ר' חיים. כאשר סוף־סוף בא המומחה הגדול, הביט בפניו של החולה, ומיד הרים את קולו: "מדוע הטרחתם אותי לבוא אל אדם שכבר נמצא בשערי המוות? חבל אפילו על הכסף לקניית תרופות בעבורו".

הפרופסור פנה לארוז את חפציו, ובאותו רגע נכנס הדוור אל הבית וקרא: "הגיע מכתב מסרדהלי!". עיניו העצומות של ר' חיים נפקחו לרגע. שרה פתחה את המכתב והחלה לקרוא:

"ידידנו הנכבדים, ר' חיים וזוגתו תחיה, ראשית עליי להתנצל מאוד על האיחור במענה למכתבכם, שבא בעקבות טרדותי המרובות בלימוד עם בחורי הישיבה וברבנות סרדהלי, ושוב אני מצטער על כך מאוד.

"לשאלתכם בקשר לבנכם, אין לי מילים לשבח את מעלותיו, כי הוא עולה ומשתבח מיום ליום, ועליו קראתי את הפסוק 'ישראל, אשר בך אתפאר'. אשרי ההורים שזכו לבן כזה, אשר אור של תורה ויראת שמים גם יחד קורנים מפניו".

על המכתב התנוססה חתימתו של רבי יהודה אסאד.

כשסיימה שרה לקרוא את המכתב הבחינה לפתע כי בעלה מקשיב בעיניים פקוחות לרווחה ופניו משתנות. בלי לחשוב פעמיים החלה לקרוא את המכתב שוב. לתדהמת כל הנוכחים, ובהם הפרופסור, חזרה אדמימות לחייו של החולה. הפרופסור הביט בו כלא־אמאין והחליט להישאר. לא עברה שעה קלה ור' חיים היה מסוגל לשבת על מיטתו.

הפרופסור החל להסתובב בחדר אנה ואנה, ממלמל לעצמו: "כיצד ייתכן שמת יקום לתחייה?...".

שרה הסבירה לרופא את הרקע למכתב. "מסתבר", אמרה, "כי מחלתו המסתורית של בעלי הייתה הגעגועים והחששות לבנו היקר. עתה, כאשר הגיע המכתב המיוחל המבשר בשורות טובות כל־כך, מחלתו נעלמת מאליה".

אחוז התפעלות נפרד הפרופסור מהמשפחה, והודה כי המקרה גורם לו לשנות את דעתו על האמונה בבורא העולם, שכן רק אצל יהודים ייתכנו דברים כאלה.

כאשר הגיעו הדברים לאוזני ראש הישיבה רבי יהודה אסאד אמר, כי האירוע הזה ממחיש את דברי הפסוק "שמועה טובה תדשן עצם".

נפלאות שילוח הקן

אחד יכול לקיימה. אם לומדים היטב את הלכות המצווה, אפשר לקיימה בהידור. למשל, בספר 'שלח תשלח' מוגש פירוש על אורחות חייהם של היונים וכיצד מקיימים את המצווה".

יש המתמחים בהרחקת יונים, והם עושים זאת לפרנסתם. יצחק קורנפלד (29), חסיד צאנז, תושב בני ברק, שמח על כל קריאה לסילוק קן יונים, כי בעבורו זו עוד הזדמנות לזכות יהודים במצוות שילוח הקן.

סגולות המצווה

לדבריו, מומלץ לקיים את המצווה בשעות הלילה, שאז האם היא הדוגרת על הביצים. "בכל פעולה ופעולה צריך לכוון לשלח את האם ולקחת את הביצים", הוא מסביר. "הזוהר הקדוש אומר שברגע שאתה משלח את האם, המלאך הממונה על העופות שואל כביכול את הקב"ה: הרי כתוב 'ורחמיו על כל מעשיו', איפה הרחמים? ואז הקב"ה קם מכיסא דין ויושב בכיסא רחמים ומשיב: בניי אף הם בגלות, ואין מי שירחם עליהם. המצווה הזאת מקרבת אפוא את הגאולה".

היונים נהפכו למפגע ציבורי (גם תברואתי), והרשויות מנפיקות רישיונות להשמדת יונים בתנאים מסויימים. יונת הבית מסוגלת לקיים תשעה מחזורי דגירה בשנה. נתון זה ממחיש את קצב ההתרבות המהיר של היונים. נטילת הקן עם הביצים מאפשרת לקיים את מצוות שילוח הקן, ואגב כך לתרום לצמצום אוכלוסיית היונים.

חיפוש קינים

לצד לימודיו בכולל קורנפלד מקדיש זמן ניכר לסייע למי שמבקשים לקיים את המצווה המיוחדת. הוא מאתר קיני יונים שאינם בבעלות פרטית, ומדריך את המעוניינים כיצד לקיים את המצווה כהלכתה.

כבר בהיותו בחור בישיבה החל לעסוק במצווה זו. "בהתחלה הייתי מקיים את המצווה בעצמי", הוא מספר, "אבל בהמשך פנו אליי חברים ומכרים וביקשו גם הם לקיים את המצווה, שבה נקשרו סגולות רבות. ככל שגבר הביקוש, נכנסתי לעניין חזק יותר".

רבים מכנים את 'שילוח הקן' מצווה נדירה. לא, אומר קורנפלד: "זו אינה מצווה נדירה, וכל אחד

חבוקו בן בתוך שנה

קורנפלד היה עד לסיפורים מרגשים הקשורים בקיום המצווה: "יש מעוכבי שידוך שחיכו לזיווג שנים רבות, ולאחר קיום המצווה מצאו את זיווגם. או בניזוג חשוכי ילדים שזכו לחבוקו בן בתוך שנה. מוכרת בחנות בבני ברק, שהמוגן שלה נהפך לאתר קינון של יונים, סיפרה לי כי בניזוג עם גולת תינוק באו להודות לה, על שבכותה זכו לפרי בטן. אני מכיר אברך, הלומד בכולל

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

חתן בשנה הראשונה

שאלה: האם אדם בשנה הראשונה לנישואיו רשאי לנסוע למשך זמן בלי אשתו לעיר אחרת?

תשובה: בתורה נאמר (דברים כד,ה): "כי יקח איש אשה חדשה... נקי יהיה לביתו שנה אחת ושימח את אשתו אשר לקח". לדעת 'ספר יראים' זו מצוות יעשה על כל חתן, ועליו לשמח את אשתו בשנה הראשונה לנישואיהם. אין הכוונה לשמחת משתה וביטול מלאכה, אלא לענגה ולמלא את רצונה ככל יכולתו, ובכל דבר שידוע הוא שיש לה בו שמחה.

ספר החינוך ועוד סבורים שמצווה על החתן לגור עם אשתו במשך כל השנה הראשונה לנישואיהם, ואין לו לעזוב את עיר מגוריו בלעדית (לימים רבים), אפילו לצורך פרנסה.

שאר הפוסקים (ובהם הרמב"ם בהלכותיו, הטור והשולחן ערוך), שלא הביאו זאת, ייתכן כי הם סבורים שפסוק זה לא נאמר אלא לעניין שירות בצבא (אם אין זו מלחמת מצווה), או אף לצורכי העיר, אבל לא לעניינים אחרים.

אם הוא יוצא בהסכמת האישה - יש מן האחרונים שהכריעו להתיר, ובפרט לצורך פרנסה. ויש שכתבו שבזמננו הכול מוחלים על כך. ויש שהתירו רק אם אין באפשרותו להתפרנס בעירו.

רבים מתירים יציאה ללמוד תורה, וכן לצורך כל דבר מצווה. ומשמע שההיתר הוא אפילו לזמן מרובה.

מקורות: רמב"ם הל' מלכים פ"ז ה"י. שהמ"צ להרמב"ם מ"ע ריד. ספר החינוך מצוה תקפא"ב. ספר יראים סי' קצ (רכח). הנשואין כהלכתם פ"ח סעיף קו ואילך, וש"ת ציץ אליעזר חלק יט סי' מא, וש"נ.

כל אחד יכול. קורנפלד

שלי, שהשנים חלפו והוא לא מצא שום דרך להגיע לדירה משלו. אחרי שקיים את המצווה בא אליו חותנו, ביוזמתו, וסייע לו לממן חלק נכבד מן הדירה".

בשנים האחרונות נהיה קורנפלד כתובת למבקשי ישועה. "לא מעטים סיפרו לי כי הופנו אליי על ידי רבנים נודעים", הוא אומר. "אני משתדל לסייע ככל יכולתי. כל פעם מחדש אני מתרגש לשמע סיפורים מפי מי שזכו להיושע בזכות קיום המצווה" (הזהרנו אותו שיוצף בפניות, אבל הוא ענה לאתגר והסכים לפרסם את מספר

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

סגולות
הרב
הרב

יהיאל הררי

ביוגרפיה מרתקת החושפת את סוד כוחו של הרבי מלובביץ'

בראש
רשימות
רבי המכר